

Marian Kechlibar: Migrace coby Erdoganova zbraň a slavná smlouva Merkelové

- CZ24 News | 5. března 2020

ŘECKO: To, co se děje na řeckých hranicích, bylo vcelku očekávatelné. Jediný skutečně neznámý parametr byl, *kdy* se to stane.

Tak se nám turecký prezident rozhodl ukázat, jak se používá migrace coby zbraň. Kéž by to někdo dokázal odhadnout předem, když s ním Merkelová dohodla tu slavnou smlouvu!

Ale ne, tehdy nikoho ani ve snu nenapadlo, že *outsourcovat* vlastní ochranu hranic do rukou tureckého autoritáře by jednoho dne mohlo vést k nějakým problémům. Konec sarkasmu, samozřejmě se o tom mluvilo v každé hospodě. Jenom ke sluchu nejvyšších míst jako by ta úvaha nedorazila.

O tom, že tahle krize je cíleně vyvolaná tureckou vládou, nelze pochybovat. Málokdy jsou reálné poměry „kdo udělal co“ tak zřetelné jako teď.

Nápadná časová shoda s okamžikem, kdy turecká armáda utrpěla v syrském Idlíbu bolestivé ztráty po úderu ruských stíhaček, a s tím, že Řecko vzápětí vetovalo usnesení NATO k tématu, by snad stačila sama o sobě. Ale ono je toho víc:

- množství se zprávy o tom, že turecké úřady posílají autobusy k hranicím,
- video, na kterém loď turecké pobřežní stráže doprovází člun k řeckému pobřeží,
- video zachycující odpálení slzného plynu z *turecké* strany hranice,
- mapku s popisem cest v arabštině, kterou přátelsky odvysílala turecká státní televize na svém arabskojazyčném kanále,
- zastrašující hausnumera, která vypouští turecký ministr vnitra,

... a je to jasné. Tohle je asi stejná náhoda, jako když někdo otevře okno, vykloní se z něj a „omylem“ vám pustí kladivo na hlavu. *Au, promiň, příteli, to jsem určitě nechtěl. Ale dobře ti tak.*

À propos: pohledej v tom davu ženu či dítě. Tuhle fotku jsem našel na *Jyllands Posten*, což je právě ten dánský deník, který svého času otiskl karikatury Mohameda.

A kdyby chtěl někdo šermovat tím, že jde o ubohé uprchlíky z válečné zóny, jedna malá informace od řeckých úřadů. Mezi těmi, které stihli během posledních dní Řekové pochytyat na své straně, nebyl Syřan z Idlíbu ani jeden. Byli to Afghánci, Pákistánci a Somálci.

Co my s tím teď? Dávno není rok 2015. Nadšení pro *Willkommenskultur* v západní Evropě za posledních pět let značně ochablo. Jediným významným politickým subjektem, který ještě projevuje tyhle sklony, jsou němečtí Zelení ([odkaz](#), [jiný odkaz](#)). Třeba jim to ty vysoké preference zase trochu srazí.

V Řecku samotném je u moci jiná vláda než tehdy. Levicová Syriza prohrála loňské volby a současný premiér Mitsotakis zaujal už v rámci kampaně protiimigrační linii. Na pozemní hranici byla nasazena řecká armáda, aby bránila jejímu překročení. Vláda ohlásila, že přestává na měsíc akceptovat veškeré žádosti o azyl. (To se nelíbí OSN, která tvrdí, že na toto nemají Řekové právo, ale těžko s tím něco udělá.)

Horší to může být na ostrovech. V uplynulých dnech bylo moře neklidné, takže člunů bylo relativně

málo, nyní se ale počasí zlepšuje. Řecké námořnictvo už ohlásilo „manévry s ostrou střelbou“ v oblasti. Situace hlavně na Lesbu je hodně vypjatá. Místní zmlátili německého levicového novináře, zapálili bývalé imigrační zařízení a pokusili se zabránit přistání jednoho člunu. Pokud se do těchto poměrů podaří Turkům vyklopit dalších deset tisíc lidí, může dojít k malé místní válce za použití improvizovaných prostředků.

<https://youtu.be/Hk3v8sRDcik>

Na nedaleké bulharské hranici panuje naproti tomu klid. (Rodinné reminiscence: můj otec se narodil a dlouhá léta žil ve Svilengradu, přímo na trojmezí Řecka, Bulharska a Turecka. Tehdy to ovšem byl nudný a lehce zaprášený kout Balkánu, ne hotspot mezinárodní krize.)

Může to být i tím, že na rozdíl od řeckého premiéra Mitsotakise má bulharský předseda vlády Bojko Borisov s Erdoganem docela dobré vztahy – však také hned přiletěl na návštěvu Ankary, snad jako neoficiální vyjednaváč za celou Evropu. Ale snad také Turci nechtějí ohrozit provoz přes pohraniční přechod Kapitan Andreevo, což jejich jediné dálniční spojení s EU a důležitá tepna pro vývoz tureckých výrobků do Evropy. Tak jako tak, vypadá to, že na bulharské hranice nikdo plné autobusy migrantů nevozí.

Děje se přesně to, před čím skeptici varovali. Turecko nás vydírá, potenciální zásoba mladých mužů ze zemí s vysokou porodností nijak nepoklesla, situace na nejhůře postižených místech (Chios, Lesbos) je výbušná. Duševně se sice Evropa proti roku 2015 trochu vzpamatovala a počet lidí, kteří by těm zástupům tleskali, rozdávali bonbony a křičeli „Welcome!“, poklesl dost výrazně i v Německu a Švédsku, ale tohle je pořád ještě jen demoverze toho, co se může odehrát za pět či deset let. Nebo třeba jen za dva, toto opravdu nikdo dopředu neví.

Lidí ve zdrojových regionech migrace, jako je Afrika, Afghánistán, Pákistán, Bangladéš, stále ještě přibývá. Dav, který hází kamení po řeckých policistech, tvoří snad jen setinu procenta ze všech, kdo by rádi přesídlili do Evropy. Další stamiliony potenciálních *cestovatelů* se jsou ještě v dětském věku, nebo se v následujících letech teprve narodí.

Pro naše zájmy a snad i budoucí přežití to znamená – nedělat už pokud možno žádné chyby. Prostor pro dělání dalších chyb totiž začíná být počertech těsný.